

δαιτωμένη κατ' ἀγέλας (πβ. Ἀριστοτ. Ζῴων ἱστορ. 10,6 (612a)) Κρήτ. 3) Ἡ ἀγρία αἶξ (capella rupicapra) Θεσσ. Στερελλ. (Παρνασσ. Φθιώτ. κ. ἀ.) Μεταφ. ἐπὶ τοῦ δυσηγίου καὶ ἀκοινωνήτου. Συνών. ἀγριοκάτσικο.

ἀγριοκάτσικο τό, σύνθηθ. ἀγριονκάτσικον βόρ. ιδιώμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κατσίκι.

Ἀγριοκατσικά, ὁ ἰδ. Μεταφ. ἐπὶ ἀτιθάσου καὶ ζωηροῦ παιδίου: Τὴν ἀγριοκάτσικο πὺν εἶναι αὐτὸ τὸ παιδί! Ἔλα ἐδῶ, βρὲ σὺ ἀγριοκάτσικο! Πβ. ἀγρίμι 1.

ἀγριοκάτσουλλος ὁ, ἀμάρτ. ἀγροκάτσουλλε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κάτσουλλος. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀγροκάτσουλλε πβ. ἀγρίε παρὰ τὸ ἄγριος.

Ἀγρία γαλῆ, ἀγριόγαττος: Ἐνάτε ἀγροκάτσουλλε ἔγκι τὸ καμπζὶ (ἔγινε ἀγριόγαττος αὐτὸ τὸ παιδί. Ἐπὶ τοῦ ἀτιθάσου).

ἀγριοκανκαλήθρα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριονκανκαλήθρα Θεσσ. κ. ἀ. ἀγριοκανκαλίδα ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κανκαλήθρα.

Ἀγριολαχανικά τοῦ γένους τοῦ σκάνδικος (scandix) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae) 1) Σκάνδιξ ἡ κτεῖς τῆς Ἀφροδίτης (scandix pecten Veneris), ὁ τῶν ἀρχαίων σκάνδιξ Θεσσ. Κεφαλλ. 2) Σκάνδιξ ὁ μεγανθῆς (scandix grandiflora) Κεφαλλ. 3) Σκάνδιξ ὁ νότιος (scandix australis), τὸ τοῦ Θεοφρ. (Ἰστ. φυτ. 7,7) ἔνθρουσκον Κεφαλλ. Συνών. γεροντολούλουθο.

4) Διάφορα ἄλλα σκάνδικος εἶδη Κεφαλλ. Συνών. ἀγριομυρταλίδα, μυρωδά. [**]

ἀγριοκάψιμο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κάψιμο.

Ὑπερβολικὸν φλόγισμα: Εἶδ' ἀγριοκάψιμο ἵτονε εὐτό! Ἀλλάξιμαὶ ἔνηκε (τί μεγάλο φλόγισμα ἦτο αὐτὸ ποῦ ἔπαθεν εἰς τὸ πρόσωπον, ἔγινε τέρας ἀπὸ τὴν παραμόρφωσιν). Συνών. ἀγριόκαμα.

ἀγριοκέδρο τό, Ἡπ. ἀγριοκίδρου Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀγριοκεντρο Πελοπ. (Τριφυλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κεδρί.

Ἀρκευθοὶ τινες καὶ ἰδίως ἄρκευθος ἡ ὀξύκεδρος (juniperus oxycedrus). [**]

ἀγριοκέλος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀρκόκ-κελος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κέλης.

Ὁ πάσχων ἐξ ὑπερβολικῆς λέπρας τῆς κεφαλῆς: Ἀσμ. Βρὲ κ-κέλη, βρὲ ἀρκόκ-κελε, βρὲ μισταρκὲ τοῦ λύκον, κείνον τὸ φέσιν, ποῦ φορεῖς, ἐν' τοῦ Χατζαντρονίκου (μισταρκὲ τοῦ λύκον=ὑπηρέτη τοῦ λύκον, ἦτοι σὺ ὁ ὑποκείμενος τελείως εἰς τὸν λύκον=εἶδος λέπρας).

ἀγριοκερασά ἡ, ἔνιαχ. ἀγριοκερασ-σά Α.Κρήτ. ἀγριουκιρασά Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀγροκερασά Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κερασά.

Ἀγριόδενδρα τοῦ γένους κεράσου (cerasus) τῆς τάξεως τῶν ροδωδῶν (rosaceae) 1) Ἡ ἀγρία ποικιλία τῆς

κερασῶς ἐνθ' ἄν. 2) Τὸ ἐμβολιάσιμον ἀγριόδενδρον κέρασος ὁ μικρόκαρπος (cerasus mahaleb), πιθανῶς ὁ τοῦ Θεοφρ. (Ἰστ. φυτ. 4,1,3) πάδος ἔνιαχ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Ἀγριουκιρασά Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἀγριουκιρασῆς αὐτόθ. Ἀγροκερασά Πελοπ. (Καλάβρυτ.) [**]

ἀγριοκέρασσο τό, Κρήτ. —Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγρο-κέρασσον Πόντ. (Οἶν. Τραπ.) ἀγροιδέρασσο Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κεράσι.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοκερασῶς 1, ὁ ἰδ., Κρήτ. Πόντ. (Οἶν. Ὁφ. Τραπ.) —Λεξ. Περίδ. Βυζ. 2) Τὸ δένδρον ἀγριοκερασά 1, ὁ ἰδ. Πόντ. (Οἶν. Ὁφ. Τραπ.) [**]

ἀγριοκερατᾶς ὁ, Παξ. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κερατᾶς.

Ὁ εἰς ὑπερβολικὸν βαθμὸν κερατᾶς, ὑβριστικῶς: Μωρὲ ἀγριοκερατᾶ, ἂν σε πιάκω, θὰ σοῦ πιῶ τὸ αἷμα σου! Συνών. φρ. κερατᾶς μὲ τὰ ὅλα του.

ἀγριοκερατῆς ἡ, Κρήτ. κ. ἀ. ἀγριοκερατῆσα Πελοπ. (Λεῦκτρ.) ἀρκοτερατῆς Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κερατῆς. Περί τοῦ τύπ. ἀρκοτερατῆς ἰδ. ΧΠαντελίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 123.

Τὸ δένδρον κερατέα ἡ ἔλλοβος (ceratonia siliqua) τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκάρπων (leguminosae) ἐνθ' ἄν.: Ἐν πᾶσι ν' ἀμ-ματίσης τὲς ἀρκοτερατῆς τὴν ποῦ ν' τῶαίρος; Κύπρ. Συνών. κερατῆς, κουτσουπεῖς, ξυλοκερατῆς. [**]

ἀγριοκεράτι τό, ἀμάρτ. ἀρκοτεράτιον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κεράτι.

Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοκερατῆς, ὁ ἰδ.

ἀγριοκέρατος ὁ, ἀμάρτ. ἀρκοτέρατος Κύπρ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριοκερατῆς. Διὰ τὸν τύπ. ἀρκο-τερατῆς πβ. λ. ἀγριοκερατῆς.

Μεγάλη ἀγριοκερατῆς, ὁ ἰδ.

ἀγριοκέχρι τό, Πελοπ. (Ἀρκαδ. κ. ἀ.) —Λεξ. Βυζ. ἀγριοκεχρί Λεξ. Περίδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κεχρί.

Φυτὰ τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (graminaceae) 1) Ἡ ἀγρία μορφή κέγχρου τοῦ κοινοῦ (panicum mi-liaceum) ἐνθ' ἄν. 2) Τὸ πρὸς κέγχρον ὁμοιον ζιζάνιον σόργον τὸ Χαλέπιον (sorghum Halepense) πιθανῶς ἡ τοῦ Διοσκορ. (4,31) καλαμάγρωστις Πελοπ. (Ἀρκαδ. κ. ἀ.) Συνών. ἀγριοκαλάμι 2, αἱματόχορτο, βρομόρριζα, καλαμάγρω, κεχρί. [**]

ἀγριοκίνα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριότινα Πελοπ. (Κλουττινοχ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κίνα.

Βοτάνη χρήσιμος πρὸς ἱασιν ἐλωδῶν πυρετῶν.

ἀγριοκισσός ὁ, Κρήτ. (Βιάνν.) Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κισσός.

Ἡ βᾶτος σμίλαξ ἡ τραχεῖα (smilax aspera). Συνών. ἀβρωνιά 2, ἀρκόβατος. [**]

